# FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT MARCO DARMON

fremsat den 11. januar 1989 *

*Høje Domstol*

1. Finanzgericht Baden-Württemberg har forelagt Domstolen et spørgsmål om gyldigheden af Kommissionens beslutning af 1. marts 1985 som offentliggjort i forkortet form i De *Europæiske Fællesskabers Tidende* [1], om afslag på fritagelse for importafgifter for et simultanspektrometer med betegnelsen »Jarrel-Ash-Plasma-Atomcomp Direct Reading Spectrometer System (model 1125 A)«, som Stuttgart universitet havde indført fra USA; afslaget blev begrundet med, at der i Fællesskabet fandtes apparater af tilsvarende værdi, blandt andet »PV 8210/PV 8490« fremstillet af Philips (Belgien) samt »JY 48« og »JY 70 P« fremstillet af Jobin Yvon.

2. Sagsøgeren i hovedsagen har påberåbt sig to anbringender for den nationale ret; det første går ud på, at beslutningen er utilstrækkeligt begrundet, det andet, at de i Fællesskabet fremstillede apparater ikke er ligeværdige med det indførte spektrometer.

3. Med hensyn til behandlingen af det andet anbringende skal jeg først henvise til, at Domstolen i denne forbindelse udøver »en begrænset prøvelsesret, idet Domstolen 'i betragtning af denne undersøgelses tekniske karakter [hvorved det skal fastslås, om apparaterne har tilsvarende værdi] kun [kan] kritisere den beslutning, der er truffet af Kommissionen i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, i tilfælde af åbenbare faktiske vildfarelser, retsvildfarelser eller magtfordrejning'« [2].

I det foreliggende tilfælde fremgår det imidlertid af sagen, at Kommissionens beslutning er i overensstemmelse med Toldfritagelsesudvalgets udtalelse.

4. Jeg konstaterer, at den forelæggende ret i sin dom har anført, at den sagkyndige, som den har udpeget, er nået til det resultat, at fællesskabsapparaterne er ligeværdige med det indførte apparat, dog med to forbehold:

— fællesskabsapparaterne kan ikke måle kalium over linien 766,4 nm,

— det franske apparat kunne ikke måle litium og natrium.

5. Med hensyn til målingen af kalium henvises der ikke i begæringen om toldfritagelse udtrykkeligt til behovet for at måle dette grundstof. Kommissionen har imidlertid under retsmødet erkendt, at en sagkyndig ved læsningen af beskrivelsen af forskningsprojektet sandsynligvis ville nå til det resultat, at det var nødvendigt at kunne måle tilstede-

* Originalsprog: fransk.

1 — EFT C 57 af 5.3.1985, s. 3.

2 — 185/83, Rijksuniversiteit, Groningen, dom af 25. oktober 1984, Sml. s. 3623, præmis 14, som henviser til dom 216/82, Universität Hamburg, af 27. september 1983, Sml. s. 2771, præmis 14.

værelsen af kalium på bølgelængden 766,4 nm.

6. For mit eget vedkommende vil jeg, som den belgiske regering i øvrigt har fremhævet under retsmødet, henvise til, at den sagkyndige i virkeligheden kun har taget forbehold for apparatet »JY 70 P« og anført, at spørgsmålet om dets ligeværdighed med det indførte apparat afhænger af, om der på indførselstidspunktet kunne leveres et andet net. Den af den nationale ret indhentede sagkyndige udtalelse indeholder ingen begrænsninger med hensyn til Philips-apparatets ligeværdighed, idet det deri hedder (s. 5), at fabrikantens svar »i denne henseende (dvs. med hensyn til muligheden for at tilpasse apparatet) er korrekt og klart«. Kommissionen og den belgiske regering har vedrørende dette synspunkt gjort gældende, at Philips-apparatet ved hjælp af tilbehøret »PV 8291/00« kan måle kalium over linien 766,4 nm. Med hensyn til det franske apparat »JY 70 P« har Kommissionen på spørgsmål herom under retsmødet forklaret, at det på det tidspunkt, da det amerikanske apparat blev bestilt, ved hjælp af et tilbehørsudstyr kunne måle de tre grundstoffer kalium, litium og natrium.

7. I Stuttgart universitets fravær har Domstolen foretaget en dybtgående undersøgelse af sagen under retsmødet. Denne har efter min mening ikke givet oplysninger, der kan rejse tvivl om Kommissionens forklaring. Under alle omstændigheder har jeg intet konstateret, som kan tyde på et åbenbart fejlskøn eller magtfordrejning.

8. For fuldstændighedens skyld bør det præciseres, såfremt apparatet JY 48 I CP, som den sagkyndige har ment, ikke kan tages i betragtning til den pågældende opgave, at dette for så vidt ikke kan medføre beslutningens ugyldighed, når bedømmelsen af de to andre apparaters ligeværdighed er tilstrækkelig til at begrunde afslag på toldfritagelse.

9. Anbringendet vedrørende en eventuel utilstrækkelig begrundelse må efter min mening også forkastes efter en kort behandling.

10. Det hedder nemlig i beslutningen, således som den er offentliggjort i forkortet form[3]: »tilsvarende fællesskabsproduktion på bestillingsdatoen i Fællesskabet af apparater af tilsvarende videnskabelig værdi«, og derefter nævnes Philips-apparatet og de af Jobin Yvon fremstillede apparater samt fabrikanternes adresser. Og den beslutning, der er rettet til Forbundsrepublikken Tyskland, indeholder ingen yderligere oplysninger herom, selv om den er affattet lidt mindre summarisk.

11. Kommissionens begrundelse er ganske vist særdeles »sammentrængt«. Men jeg vil i denne forbindelse henvise til, at Domstolen i dommen Rijksuniversiteit, Groningen[4], med hensyn til en ligeså lakonisk begrundelse har statueret, at den opfyldte minimumskravene efter Traktatens artikel 190, da den var rettet til de medlemsstater, som var repræsenteret ved ekspertgruppens møder, og som havde et tilstrækkeligt kendskab til sagens detaljer til at kunne vurdere rækkevidden af beslutningen, samt at begrundelsen indeholdt »de elementer, som er nødvendige, for at den berørte videnskabelige institution kan vurdere, om beslutningen er behæftet med en åbenbar vildfarelse eller magtfordrejning«.

3 — I henhold til artikel 7, stk. 6, i Kommissionens forordning nr. 2290/83 af 29. juli 1983 (EFT L 220 af 11.8.1983, s. 20).

4 — Nævnt ovenfor, præmis 39; se også 203/85, Nicolet, dom af 26. juni 1986, Sml. s. 2049, præmis 11.

12. Tilsvarende betragtninger må her føre til, at begrundelsen anses for tilstrækkelig. Det bør navnlig bemærkes, at den præcise betegnelse af de apparater, der anses for ligeværdige, giver de berørte mulighed for at kunne undersøge og i givet fald anfægte Kommissionens bedømmelse.

13. Lad mig ydermere bemærke, at Stuttgart universitet i strid med de forpligtelser, som påhviler det i henhold til artikel 6, stk. 2, litra j), i den dagældende forordning nr. 2784/79 [5] ikke i sin anmodning om afgiftsfritagelse har anført navn og adresse på de firmaer i Fællesskabet, hvortil det havde foretaget henvendelse med henblik på levering af et instrument eller apparat af tilsvarende videnskabelig værdi som det instrument eller apparat, for hvilket det anmodede om afgiftsfritagelse. Hvis dette havde været tilfældet, skulle det ydermere ifølge denne bestemmelse fra begyndelsen have givet en detaljeret begrundelse for, at de i Fællesskabet fremstillede apparater efter dets opfattelse ikke kunne anses for ligeværdige med det indførte apparat.

14. Jeg kan heller ikke undlade at nævne, at den ansøger om afgiftsfritagelse, som opfylder de forpligtelser, der påhviler vedkommende i henhold til artikel 6, stk. 2, litra j), på grund af angivelsen af de apparater, der anses for ligeværdige, og som ansøgeren skal kende, selv om de efter ansøgerens opfattelse ikke er ligeværdige, må være i stand til at vurdere Kommissionens bedømmelse.

15. Følgelig mener jeg ikke, at den type begrundelse, som Kommissionen har givet, er utilstrækkelig, da den er tilstrækkelig præcis til, at importøren kan udnytte sin søgsmålsadgang, navnlig hvis denne selv har foretaget en undersøgelse af markedet, som de gældende bestemmelser forpligter til.

16. Derfor foreslår jeg Domstolen at kende for ret, at gennemgangen af beslutning 85/C 57/03 af 1. marts 1985 intet har frembragt, der kan rejse tvivl om dens gyldighed.

5 — Kommissionens forordning af 12. december 1979 (EFT L 318 af 13.12.1979, s. 32), som er ophævet og erstattet af den i note 3 nævnte forordning nr. 2290/83.